

लकाय स्वाहा ॥ विश्वेषां नराणामनुग्राहकाय विश्वानरपुत्राय वाग्नेये स्वाहा सु-
द्रुतमस्तु ॥ ६६ ॥

विश्वो देवस्य नेतुर्मर्तो वुरीत सख्यम् ।

विश्वो रायऽइषुध्यति द्युम्नं वृणीत पुष्यसे स्वाहा ॥ ६७ ॥

ऋष्याद्युक्तं व्याख्याता च [४.८.] । विश्वो मर्तो सर्वो मनुष्यो नेतुः फलप्राप-
कस्य देवस्य दानादिगुणयुक्तस्य सवितुः सख्यं सखिभावं वुरीत वृणुते प्रार्थयते ।
विश्वः सर्वो जनः राये धनाय इषुध्यति देवं प्रार्थयते याज्ञाकर्मसु [निघ० ३.११.]
पठितः (28.) । किं च पुष्यसे पोष्टुं पोषणाय द्युम्नं यशोऽन्नं वा वृणीत सर्वो
जनः प्रार्थयते स्वाहा तस्मै प्रेरकाय सुद्रुतमस्तु ॥ ६७ ॥

मा सु भित्था मा सु रिषोऽम्ब धृष्टु वीर्यस्व सु । अग्निश्चेदं करिष्यथः ॥ ६८ ॥

का० [१६.४.३१.] दण्डोद्भयणान्तं कृत्वाधुर्युजमानयोरन्यतर उखामाहवनीये
ऽधिश्यति मुञ्जकुलाय शणकुलायावस्तीर्णामन्तरेशणां (29.) मा सु भित्था इति
तिष्ठन्नुदङ् प्राङ् । औद्वभणहोमानन्तरं दीक्षणीयाशेषं समाप्य कृत्वाजिनदीक्षादि
दण्डोद्भयणान्तं प्राकृतं कर्म कृत्वाधुर्युजमानो वेशानाभिमुखः प्राग्वा तिष्ठन्नृग्वये-
न समिद्धे आहवनीये उखामारोपयति कीदृशीमुखां मुञ्जतृणनिर्मितं पक्षिनीडं
मुञ्जकुलायः शणनिर्मितं तक्षणकुलायस्ताभ्यां मध्ये हादितामादौ शणकुलायेन त-
तोऽन्येनेति सूत्रार्थः ॥ उखादेवत्ये द्वे गायत्रीत्रिष्टुभौ प्रथमायास्तृतीयपादोऽग्निदे-
वतः । हे अम्ब मातः उखे त्वं सुतरां मा भित्थाः भिन्ना विदीर्णा मा भव इदम-
भिन्नत्वं सुष्ठु विधेयम् तथा मा सुतरां रिषः रिषतिर्हिंसाकर्मा मा हिंसिता भव
मा विनश्यस्व इदमस्फुटनं सुष्ठु विधेयम् सर्वात्मना द्वैधीभावो भेदः लेशस्य पृ-
थग्भावः स्फुटनं तदुभयं तव मा भूदित्यर्थः । किं च हे उखे धृष्टु प्रगल्भं यथा
सुतरां वीर्यस्व अग्निधारणालक्षणं वीरकर्म कुरु । किं च अग्निश्चकारात्तं चेदम-
स्मदीयं कर्म आसमाप्तिः करिष्यथः ॥ ६८ ॥

दृष्ट्व देवि पृथिवि स्वस्तयेऽआसुरी माया स्वधया कृतासि ।